

діаволы-тѣ и пр.. Това е явно отъ церковниж-тѣ исторіи. Отъ шестый вѣкъ до сега церковны-тѣ учителя намирахъ потрѣбно да учатъ просто-тѣ да не ся кланятъ на иконы-тѣ. Явно е че ако просто-тѣ не бѣхъ ся кланяли на иконы-тѣ въ всякой вѣкъ, то не щѣше да бѣде потрѣбно да ги вардятъ отъ таквозъ поклоненіе. Единъ добъръ примѣръ на такво ученіе е отъ “Православно ученіе” стр. 166, 167. “Оныя съгрѣшаватъ, които мыслятъ че нахождатъ повече святость въ едиж-тѣ иконѣ неже въ другж-тѣ или повече надеждъ за спасеніе-то си въ едиж-тѣ неже въ другж-тѣ; или почитатъ повече искусно изображенж-тѣ, неже неискуснж-тѣ, ветхж-тѣ неже новж-тѣ, или не щятъ да ся кланятъ тамъ, дѣто не видятъ иконы. *Таквызи и подобни-тѣ на тѣхъ твърдѣ много съгрѣшаватъ*” Кой отъ просто-тѣ не прѣстѣпва днесъ това ученіе, и така твърдѣ много съгрѣшава? И не съгрѣшавалъ ли самый-тѣ писатель като казува че има “святость” и “надежда за спасеніе” въ иконы-тѣ? (*)

По много отъ народъ-тѣ сѣ прости; и ако Св. Писаніе ны учи да не направимъ нищо, което съблазнява братъ-тѣ ни, колко е по потрѣбно да нѣма въ церкви-тѣ иконы, които

* Тоя писатель дава двѣ правила за варденіе-то отъ поклоненіе-то на иконы-тѣ. “*Перво*” казува, “за това Св. Евангеліе иска да бы поклонници-тѣ Божій, кланяли ся Богу, *духомъ и истинною*” Второ, трѣбува *единственно* да държимъ *Божіето слово*, и твърдо да ся увѣримъ, какъ въ него *такмо* ся съдържа *истинно-то правило*, какъ трѣбуванъ да угождаваме Богу. По това Христосъ за Св. Писаніе